

РЕШЕНИЕ

№ 4141

гр. София, 21.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Младен Семов

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3784** по описа за **2022** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ вр. чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място],[жк], [улица], № 14А срещу Решение (без номер) от 08.03.2022 г. по н.а.х.д. № 2098 по описа на Софийски районен съд (СРС) за 2022 г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № К – 032428 от 21.12.2021 г. издадено от директор на регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП, с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 000 лв., за нарушение на чл. 68д, ал. 2, т. 4, пр. 1 вр. с ал. 1вр. с чл. 68 г, ал. 4 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП).

В касационната жалба са изложени твърдения за неправилност на съдебният акт, поради нарушение на материалния закон, касационно основание по чл.348 ал.1 т.1 НПК и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващо се в неправилна преценка от страна на СРС досежно факта, че [фирма] е използвал в търговската си дейност заблуждаваща търговска практика, в нарушение разпоредбата на чл. 68д, ал. 2, т. 4, пр. 1 от ЗЗП. Посочва, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и потвърденото НП.

В проведеното по делото съдебно заседание, касаторът, чрез юрисконсулт К., поддържа жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, за което представя списък с разноски.

Ответната страна - КЗП, не се представлява. По делото е постъпило становище по касационна жалба, в което е посочено, че решението на СРС като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Представителят на прокуратурата – прокурор Ю. от СГП дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София – град Х. касационен състав, като взе предвид твърденията на страните и с оглед предмета на служебна проверка, съобразно чл.218 от АПК, излага следното:

В рамките на административно-наказателното производство и впоследствие в рамките на първоинстанционното съдебно оспорване е безспорно установено между страните, че на 29.11.2021 г., във връзка с подаден сигнал от потребител, служители на КЗП извършили проверка в търговски обект - магазин „Ф.“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството-касатор. В магазинът се предлагали множество артикули, сред които и "многосеменно хлебче с лен и сусам", с тегло – 400 гр., производител - "Е.", с обявена цена по етикет - 1, 99лв./бр., 4, 98 лв./кг. В хода на извършена контролна покупка, на каса артикулът бил маркиран по цена 2,19 лв./бр. Нарушението е било констатирано с протокол от 29.11.2021 г.

Посоченото обстоятелство е установено от свидетеля Ж. С., която е съставила АУАН, описвайки установените факти, с правна квалификация по чл. 68д, ал. 2, т. 4, пр. 1 вр. с ал. 1вр. с чл. 68 г, ал. 4 от ЗЗП. В законовоустановения срок са постъпили възражения, които са приети за неоснователни. Обжалваното НП е издадено на 21.12.2021 г. с идентична обосновка на извършено нарушение и дадена правна квалификация.

Първоинстанционният съд е приел за установена изложената фактическа обстановка въз основа на показанията на свидетелите по делото и писмените доказателства, приобщени към доказателствения материал на основание чл. 283 НПК. На тази база е изградил фактическата обстановка по случая, като е приел, че между фактите, предмет на доказване в производството, няма съществени противоречия. Съдът е анализирал показанията на разпитаната свидетелка - С. и е кредитирал същите отчитайки тяхната подробност, хронологична последователност и пълнота относно възприетите обстоятелства – място на извършване на нарушението, дата на нарушението, както и потвърждаване на описаното в жалбата до КЗП разминаване на цената на процесната стока на етикета и отразената при направено контролно маркиране на каса. Съдът кредитира разказа ѝ, приел е показанията ѝ като подкрепящи написаното в АУАН, респ. оценил е същият като годно доказателствено средство.

С оглед предмета на служебна проверка и данните по делото, съдът е приел, че процесното НП е издадено от материално компетентен орган, като при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, водещи до опорочаване на административно наказателното производство и ограничаване правото на защита на нарушителя.

Така постановеното решение е правилно.

Понятието "заблуждаваща търговска практика" и критериите за преценка дали една практика е такава, са посочени в разпоредбата на чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП. Съгласно

последната такава е и е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители заблуждаващата търговска практика.

С този текст от вътрешното законодателство е транспонирана Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/Е. на Съвета. Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета.

Понятието за "Търговска практика" е уредено в §13, т.23 от ДР на ЗЗП - всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите, като законът забранява използването на нелоялни търговски практики. За да е налице, нелоялна търговска практика по чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП следва, да е налице кумулативно предлагане на услуга, което противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност, и това предлагане да променя или да е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга. В чл. 68г, ал. 4 от ЗЗП е предвидено, че нелоялни са заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д - 68к от ЗЗП. На следващо място, с оглед защита на потребителите от нелоялни търговски практики и от техните вредни последици, с чл. 68в от ЗЗП, забранява императивно използването на такава.

От представените доказателства по делото безспорно се установи, че предоставената информация за цената на стоката чрез етикет за артикул „хлебче многосеменно с лен и сусам“, по информация на етикета пред стоката се е продавало на цена 1,99 лв. /бр., 4,98 лв./кг., но след извършена покупка същата стока е била маркирана на касов бон, на каса по цена 2,19 лв./бр., поради което [фирма], е приложило нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68 г, ал. 1 от ЗЗП. Без използваната нелоялна търговска практика -заблуждаване относно цената на стоката по смисъла на чл. 68д, ал. 2, т. 4 пр.. 1 в. с чл. 1, в частност предоставяне на невярна и подвеждаща информация обявена на етикета и съответно тази, която е била заплатена на каса, потребителят не би взел решение да осъществи покупка на този вид стока. Виждайки обявената цена на етикета, потребителят е приел, че това е вярната информация за продажната цена на стоката. В този смисъл от обективна страна дружеството - касатор е осъществило състава на административното нарушение. Тъй като се касае за извършване на нарушение от страна на юридическо лице, не следва да се изследва субективната страна на деянието.

Споделят се правните изводи на първоинстанционния съд, относно липса на предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН. По отношение на размера на санкцията съдът счита, че АНО е определил размера на санкцията при спазване на правилата на чл. 27 от ЗАНН, като „имуществена санкция“ в размер на 1 000 лв. съответства на степента на обществена укоримост на извършеното нарушение и настъпилите от него последици.

Така постановеното решение е валидно, допустимо, детайлно обосновано и правилно като резултат. При постановяването му и в рамките на първоинстанционното съдебно производство не са допуснати процесуални нарушения, водещи до ограничаване правото на защита на страните, нито такива от абсолютен процесуален характер, влияещи върху неговата законосъобразност.

Съдът е приложил целият дължим нормативно-процесуален инструментариум за да осъществи проверка относно фактите и обстоятелствата формиращи правораздавателната преценка, като същата кореспондира категорично и с доказателственият материал по делото.

В тази връзка и извън дотук извършената служебна проверка, настоящият състав не намира основания за отмяна на атакуваното решение и с оглед твърденията на жалбоподателят.

Първоинстанционният съд правилно е съобразил, чрез позоваване на доказателственият материал по делото, че акта е издаден от компетентен орган, в съответствие с изискванията за форма и съдържание, при спазване на административно-производствените правила и специфичните срокове за реализиране на административно-наказателната отговорност. Установена е виновността на нарушителя и липсата на основание за редукция, респ. квалифицирането на нарушението като маловажно.

Поради това и на основание чл. 221 ал.2 предл първо от АПК, Административен съд София – град X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение (без номер) от 08.03.2022 г. по н.а.х.д. № 2098 по описа на Софийски районен съд за 2022 г

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.